

Орхание, Ловеч, Голям Извор, Плевен, София.¹⁹ Първите разпити на заловените се извършват от сформирани на място съдебно-административни следствени комисии с променящ се състав, в които е включен енергичният софийски управител и ревностен привърженик на Мидхат паша, Махзар паша. Разпитите се провеждат в Орхание и Тетевен, а на 30 октомври 1872 г. всички арестувани са откарани в София. Целта е на всяка цена да се изтръгнат самопризнания от обвиняемите лица и те да получат своите наказания. Страхът от вълнения сред населението, обхванал управляващите среди в Цариград, както и очакваният неблагоприятен за Турция международен отзвук, стават причина за свикване на спешни заседания на Министерския съвет. След направените задълбочени разисквания и анализ на обстановката се налага мнението, че е неуместно да се действа в съответствие с член 16 от Закона за устройството на редовните съдилища и делото да се предостави за разглеждане на вилаетския съд. Извънредната обстановка налага да се осъществи бързина в процедурата, поради което е окачествена като неприемлива и другата предвидена в закона възможност - делото да се гледа от Върховния редовен съд в Цариград. Министерският съвет и този път взема решение да бъде назначена извънредна комисия, която да подведе под съдебна отговорност вече задържаните комитетски дейци. По повод предстоящия процес министърът на вътрешните дела в специален доклад до великия везир обосновава взетите мерки: "... за да покаже своята мощ и своето решение да не търпи подобни неща, държавата трябва да накаже тези, които са в нейните ръце, чрез една специална комисия, която да се избере и изпрати немедленно в София, съставена от военни и граждански лица, със задача да произведе всестранна анкета и подведе под отговорност провинилите се. Образованата за тази цел в София специална комисия не може да внуши доверие на местното население, защото тя става и обвинител, и съдия. Избраната от тук комисия се председателствува от Али Саиб паша, а за членове са назначени Иванчо ефенди - член на Върховния съдебен съвет, и Шакир бей ефенди - бивш помощник валия в Багдат."²⁰ На комисията е предоставено правото, ако се окаже нужно, да избира измежду местното мохамеданско и християнско население допълнителни членове. Всъщност комисията е натоварена да поеме съдебни функции и да упражни прерогативите на съд.

Комисията пристига в София в началото на декември и след като включва в състава си още шестима членове, започва своята работа.²¹ Разпитите се провеждат от 9 декември 1872 до 12 януари 1873 г. Процесът в София е при закрити врати - строго съблюдавано решение, по силата на което не са допускани дори дипломатическите представители на държавите, приятелски настроени към Турция. По време на съдебното дирене са взети под внимание единствено разпитите на задържаните лица без никакви допълнителни свидетелски показания. Общият брой на осъдените от извънредната комисия е 60 души.²² Смъртни присъди са наложени на Димитър Обци и Васил Левски, третирани според текста на Наказателния закон като главатари и организатори на въоръжено въстание, насочено срещу устоите на държавата, а останалите са осъдени на различни срокове затвор или заточение. Всички